Canvia l'escenari, no l'essència

Pep Plaza i Txell Sust van cantar dissabte al Festimams temes de Tomeu Penya, Sau, Bosé o Sabina

El festival d'humor i gastronomia Festimams va obrir dissabte passat amb un ple total la seva tercera edició, que és també la primera a Girona –concretament a l'hotel AC Palau de Bellavista– després que el festival dirigit per Fel Faixedas hagi passat prèviament per Arbúcies i Santa Coloma de Farners. Faixedas va obrir aquesta nova etapa ben acompanyat per Raül Cuevas i Carles Xuriguera, amics i socis en diferents fronts.

El Festimams ha canviat d'escenari, però la seva essència continua sent la mateixa de sempre: menjar, beure i riure, una combinació irresistible a la qual dissabte es va sumar la música en un destacat paper coprotagonista, per cortesia del còmic i cantant Pep Plaza –amic fidel del Festimams, ha actuat en les tres edicions del festival: el seu particular "hat-trick"–, de la seva banda i d'una convidada molt especial, Txell Sust, una de les millors veus del país, que a més resulta que és la companya de Plaza, no només a l'escenari.

Pep Plaza i Txell Sust, fent una sana conya d'ells mateixos, es van presentar en algun moment de la nit com "els Víctor Manuel i Ana Belén del Maresme" i realment només els va faltar La puerta de Alcalá, ja que durant la seva actuació van cantar una mica de tot, atenent en alguns casos les peticions del públic: després que ell obrís foc amb clàssics infal·libles com ara L'Empordà, de Sopa de Cabra; El rompeolas, de Loquillo; Bon dia, d'Els Pets, i País petit, de Lluís Llach, la parella va interpretar cançons de Tomeu Penya –Illes dins d'un riu, popular mostra de country mallorquí que en Pep i la Txell, pel que van dir, canten sovint en la intimitat–, Sau (Boig per tu), Miguel Bosé (Como un lobo), Elvis Presley (Love me tender) i Gossos (Corren), tot plegat combinat en un còctel únic amb acudits de l'Eugenio, un fragment de la Macarena de Los del Río, una versió molt lliure d'Al mar, de Manel, i la Cançó del Festimams, nou himne oficiós del festival. Per acabar, van triar No puedo vivir sin ti, de Los Ronaldos –la mateixa nit, Coque Malla rebia el Goya a la millor cançó– i la molt pertinent Y nos dieron las diez, de Joaquín Sabina, que va cloure l'actuació més enllà de la 1 de la matinada, després de quatre hores i escaig de menjar, beure i riure, que no és poc. Perquè evidentment, Pep Plaza, l'home de les mil cares i les seves veus corresponents, va mostrar un ampli repertori de les seves imitacions: Bertín Osborne, Boris Izaguirre, Santi Millán, Matías Prats, Albert Om –l'original estava sopant a la sala–, Jordi Basté, Barragán, Joan Pera... Tancaves els ulls i te'ls podies imaginar tots ells voltant entre les taules.

En la part gastronòmica, el menú va incloure un aperitiu variat, lluç de palangre, melós de vedella i un brownie de xocolata amb nous, tot plegat acompanyat pels vins d'El Xitxarel·lo, consubstancials al Festimams, i per un tast final de la nova ratafia hardcore L'Hòstia, que amb els seus 35 graus i un lema dràstic ("Ratafia o mort!") vol encoratjar els catalans a fer-se valer en qualsevol circumstància.

El Festimams [http://www.festimams.cat] continuarà dissabte vinent amb més humor i música, a càrrec de cinc dones intrèpides, la majoria periodistes: Empar Moliner, Natza Farré, Laura Rosel, Maria Xinxó i Judit Neddermann (21 h; sopar i espectacle, 55 euros). Queden poques entrades a la venda.

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 05-02-2019, Pàgina 43

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1548483-canvia-l-escenari-no-l-essencia.html